

Biblioteka
Ojców Kamedułów
w Bieniszewie

OCTIDUANA
SPIRITUS
EXERCITIA,
Cujuscunque Status
PERSONIS
ACCOMMODATA;

Ph. Eromil: amato. insula Vireg.
Dudum Typis evulgata,
&

nunc denuò recusa.

Cum Permissu Superiorum.

CRACOVIAE

Typis Typographiae S.C.A.S.K.
ZALUSKI Ep: Crac: Praefecto
R. D. Petro Antonio Frola.
Anno Domini 1758.

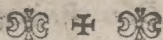
Handwritten text, possibly a title or chapter heading, mostly illegible due to fading and bleed-through.

Bj. Nieu. B. V. 33

ADMONITIO.

Libellus est mole, sensû liber :
Discursus non tractat, sed in-
dicat. Cogitationes suggerit sim-
plices, faciles, & breves ad motum
idoneas. Si per negotia non va-
cat, diebûs octo continuûs immo-
rari; divide in dies, quæ in ho-
ras dissipertitus sum: Satis sem-
per invenies otii, dum voles, ad
unius puncti lectionem: quæ fru-
ctu majore fiet, si non percurras
obiter, sed meditato singulis in-
sistas. Studiosè pauca dedi, ut,
quæ ex tuo addideris, permove-
ant magis. Si de tempore labores?
indicabo. Expectas Concionato-
rem in Cathedra: Sacerdotem in
ara: imo tui amici adventum:

*Principis accessum præstolaris? ne
mora tibi cum tædio, sine fru-
ctu dilabatur, libellum inspice,
mente potius, quàm oculis, unam
aut alteram veritatem volve; Cre-
de mihi, veluti sigillum in cera, sic
vel levis recordatio, faciet aliquā
in te pietatis impressionem; At vel
maximè cū surgis, aut cubitum
abscedis. Sententiæ ad finem cu-
juslibet exercitii appositæ, sunt ve-
lut compendium meditationis to-
tius, ceu grana essentiæ, quæ sub
parva massa magnam virtutem
continent aptæ ad nutriendam
cogitationem piam per diem, imo
per omnem vitam: His utere cum
bono DEO, & in praxim, quam paucis
indico, redige cogitata ad Dei gloriam,
inam salutem, & meum solatium.*

DIES PRIMUS.

EXERCITIUM 1.

De Fide.

1. **Q**Uæcunque nos docet Fides, divini Verbi nituntur autoritate. Ex ore Christi didicit Ecclesia, quæ fidelibus credenda proponit. Non est errandi deviandique periculum, ubi viæ dux est, ipsa Veritas.

2. Quid prodest homini Christiano Fides, nisi pro regula morum ei serviat. Insanit, qui dubitat de veritate Doctrinæ, quam revelavit DEUS; tot Martyres suo signârunt sanguine; tot scriptis, atque signis
firmâ-

firmarunt Confessores; ipsi toties ceterà mendaces spiritus contrà, quàm vellent, confessi sunt. Sed is, vel maximè desipit, qui veram credit hanc esse doctrinam, & ita porro vivit, quasi falsam esse sciret. Aliter credere, & aliter vivere, dæmonum est.

3. Fides ergò deinceps, merarum erit actionum regula, vitæ norma. Quod condemnat illa, damnabo, quantumcunque reluctetur natura. In occasionibus, Evangelij Maximas, mundi principiis opponam. Quid dicit mandus? Cedendum est respectui: parendum inclinationi: ferendum

A 3 dum

Dies primus.

7

dum nihil. Quid docet JESUS Christus? serviendum soli DEO: ferenda propter Deum omnia. Uter melius? an Christus verax? an mundus mendax?

Age gratias DEO, quod in vera vivas Ecclesia, tractimque Symbolum Apostolicum volve, tanquam solennem fidei professionem factururus.

Adauge nobis fidem. Luc: 17.

Quid prodest, si quis catholicè credat, & gentiliter vivat. Petrus Damian:

Exer-

*EXERCITIUM II.**De Fine Hominis.*

1. **S**OLUS DEUS est noster
Finis ultimus, qui nos
creare non potuit, nisi ad se.
Animus dicit nobis, nos non
esse factos, nisi pro DEO, dum
satiari non potest, nisi DEO.

2. Unicuique tribuendum
est, quod suum est. Simus er-
go Dei, voluntate, cujus sumus
naturâ. Nisi spontè nos ei tra-
dimus ut filios, coget nos sub-
esse velut servos. Quidquid
agas demùm, sub imperio Dei,
vel patris, vel iudicis viven-
dum est. Quod mavis, elige.

3. Res quævis ad suum ten-
dit

Dies primus. 9

dit finem, agitque secundum naturam sibi congenitam. Monstrum fortè in mundo Phæbus, si, qui natus est inferre lucem, induceret tenebras. Sic inutile prorsus est cor meum, si pro solo DEO factum, non est solius DEI. Eja anime, exhibe te creaturam Dei, quæ sit solius Dei. Omnia tua cogitata, dicta, facta quò tendunt! Ah! quàm pauca soli DEO cogitas, dicis, facis? Ut quid terram occupamus, si omnia alia præter illud agamus, propter quod sumus in terra.

Statue deinceps DEUM solum in omnibus quærere, nihil ipsi, quod suum est, præripere.

Dominus meus, & DEUS
meus. *Joan: 20.*

Totum te exigit, qui totum
te fecit. *S. Aug.*

EXERCITIUM III.

De Cura Salutis.

1. **N**egotium salutis, est
proprium hominis ne-
gotium. Aliud quidvis nihili
faciendum est. Machinatio-
nes Principum, Curiarum con-
silia, conclusa, bella, commer-
cia, nugæ sunt, & inutiles tri-
cæ. Unicum & maxime ne-
cessarium est negotium, ser-
vire DEO, suamque salutem
cura-

curare. Omne bonum hominis, omnis perfectio, felicitas omnis in hoc consistit. Homo non est, qui negotium negligit tanti momenti, cujus & incerta est consecutio, & irreparabilis jactura. Quàm cæca mens est, quæ vivere semper cogitat, & nunquam cogitat vivere benè; tota fortunis inhiat, & nullam curæ partem in negotio felicitatis æternæ ponit? Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur?

2. Omnes reliquæ creaturæ non sunt factæ, nisi propter salutem nostram. Inutiles

les fiunt, dum eum in finem non usurpantur, adeoque, cum primùm homo suæ salutis attendere desinit; Sol lucem, cæli motum, terra fruges, Angeli tutelam subtrahere deberent; vel potius omnes cum ipso ad nihilum redigi creaturæ, cum sit indignus vitæ, qui non vivit DEO.

3. Interea plerique mortaliū de nullo minùs, quàm de salute solliciti, curant omnia præter salutem. Ex omnibus emolumentum quæritur. Pecunia, ne sit otiosa, fœnori locatur: Agri coluntur & vineæ, ut ferant in tempore fructus suos. Omnis deplora-

ploratur jactura, præter eam, quæ immensâ est, & nunquam recuperanda. Quanti pro corpore sumptus, pro anima ne labor quidem impenditur. Quô modô vivendi ostendimus, videri nobis vel animâ nostram non esse nostram, sed inimici nostri, sed vilis bestiæ: vel nullam nos animam possidere: vel accepisse, ut perdamus.

Propone tuam maximè etiam impensè salutem accurare, & animum sume, quem Pontif: Benedictus XII. induerat. Is nefas aliquod à Rege flagitatus: Si duas, inquit, unimas haberem, unam, o! Rex, tuis gratiis

14 *Dies primus.*

*tiis impenderem, sed cū unica
sit, eam tui causā perdere non volo.*

Unum est necessarium. Luc. 10.

*Ubi salutis damnum est, ibi
jam utique lucrum nullum
est. S. Euch:*

EXERCITIUM IV.

De non differenda Conversione.

- I. **N**imium differs, te tra-
dere DEO. Videris
velle manibûs ejus elabi. An
igitur malum est, bonum esse?
aut probrô ducis, probrosam
vitam abrumpere? Non po-
test venustas infinito amore
digna, citò nimis amari. Cras,
cras,

ica cras, cur non hodie? cur non
io. hac ipsa horâ? nunquid cras
io. facilius catenæ meæ dissolven-
bi tur? Eritne cras minùs du-
m rum cor meum? An igitur
ignoras à tempore, quod o-
mnia debilitat, malos habitus
firmari, dilatis remediis mor-
bum ingravescere?

2. Quid impedit, quòmi-
nùs Deum ad penitentiam in-
tùs & foris hortantem audias?
quid absterret? Grave est, vi-
tam deliciis innutritam in-
vertere, vitiis inolitùs desue-
scere. Fateor, si de principio
loqueris: nam verè conanti
conversio dulcescit in dies.
Ex verò, quid facere grave-
tur

tur peccator, qui Deum ador-
rat crucifixum, qui veniam
sperat, paraditum expectat?
Si quid est nobis, erit vel ma-
ximè formidandus ille nimius
divinarum gratiarum abusus,
quem committimus differendo?

3. Differre qui possum, in-
certus de crastino? An ego
vel unius horæ sum dominus?
Quid si numerus meorum cri-
minum hodie completus su-
bitam Numinis proritet vin-
dictam? Expectat me DEUS,
sic scriptura confirmat: Poi-
simne die crastina ad eum
venire, non affirmat. Qui pæ-
nitentibus veniam promittit,
diem crastinam non spon-
dit.

dit. Fortè tempus erit adhuc,
fortè non erit. Omnis expers
est rationis, qui salutem in
casibus fortuitis fundat & con-
stituit.

*Reflecte mentem ad illud tem-
pus, quo differs te DEO trade-
re, & ad discriminis, in quo ver-
saris, aspectum contremisce.*

Dixi, nunc capi. *Ps. 79.*
Nulla satis magna securitas,
ubi periclitatur æternitas.

S. Gregor.

DIES SECUNDUS.

EXERCITIUM I.

De Morte.

1. **M**erito formidat mortem, qui malè vivit. O! quæ reddenda ratio post vitam mundanam & sensualem! Quantus maror, omnes quarendæ salutis occasiones perdidisse! In peccatis suis, in Dei odio mori: o mors terribilis! o! momentum funestum, quò finiuntur gaudia temporis, & incipiunt pænæ æternitatis.

2. Quid vellem in hora mortis fecisse, nunc agam id ipsum, ne, non fecisse, me
tan-

tandem pœniteat. Pretiosum est tempus, quia incertum. Quodlibet vitæ momentum esse potest ultimum. Quò vixeris diutiùs, eò morti vicinior es. Sed & juvenis sponsus sæpè tumulum in thalamo reperit. Certa mors est, dies & genus mortis incertum. Cave, ne te inveniat imparatum.

2. Quàm sunt viventis & morientis diversa de mundi bonis judicia! Quid terra sit, apparet, cùm reliquenda est. Mors consultorum optimus, larvas rebus detrahit. Quò migrabit hæc venustas, hæc divitiæ, hoc gaudium, ille plausus & honor? Quod moriens

ens format de omnibus hisce
judicium? Ah! quàm exiguus
apparet mundus ad lucem il-
lius facis, quæ nos in agone
illuminat. At, dolor! erro-
ri corrigendo tempus non sup-
petet.

*Expende, quid sit, de quo po-
tissimum tibi metueres, si nunc
moriendum foret, eique quàm ci-
tissimè potes, occurre. Assuesce
sic actiones obire singulas, velut
postquamlibet moriturus, præcipuè
Confessionem & Communionem.*

Unò tantum gradu, ego
morique dividimur. 1. Reg. 20.

Christiano crastinum non
est. *Tertull.*

EX-

*EXERCITIUM II.**De Iudicio Extremo.*

O! Supreme Iudex! miser
ego sistendus tum ali-
quando tribunali tuo judi-
candus, prout g. ssero hac in
vita siue bonum siue malum!
Huic veritati fidem habeo
tam firmam, vivamque, velut
si tuba jam jam intonasset,
mortuos suscitatura.

2. Quid dicam? Ubi meis
& omnium oculis patebunt
omnes cogitationes meæ pes-
simæ, facinora sceleratissima?
O! tremenda dies illa, dies
iræ Domini, dies magna & a-
mara vaicè, quando cali mo-
vendi.

vendi sunt & terra! Quid-
 sum miser tunc dicturus, cum
 vix iustus ne securus? O! tre-
 men- um iudicium, in quo nec
 occultatio criminis, nec ex-
 cusatio locum habet, depre-
 catio non auditur, appellatio
 non conceditur!

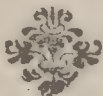
3. Quam temerariam impa-
 nitens peccator exspectas ab
 inexorabili DEO? O fulmen
 horrendum: *Ite maledicti*: Et
 quò ibunt Domine, isti à te
 maledicti? in quem se mundi
 angulum recondent? in ignem
 æternum. O funestissimum
 exilium! avelli à DEO, à DEO
 maledici, cum daemonibus pa-
 ti, vah! qualis hæreditas.

Ad-

Adverte, cujus te vel maxime pueret, si modo Judici Deo scelereris? Et ubi sollicitaris ad peccandum, quia nemo videt, memento videre Judicem, qui revelabit omnia, etiam secretissimos cordis motus, penitentia non expiatis.

Ante faciem indignationis ejus, quis stabit? Nahum i.

Væ etiam laudabili vitæ hominum, si remotâ misericordiâ discutias eam. S. Aug.

*EXERCITIUM II.**De Inferno.*

1. **Q**uantum nos terreret infernus, si lamentabiles damnatorum clamores audire daretur! Sulpirant, gemunt, ululant mediis in flammis, ut belluæ feroces. Accusant se de peccatis, desolent, detestantur, sed sero nimis. Eorum lacrymæ ignem, quò nunquam consumendi torrentur, accendunt, non extinguunt. Pœnitentia damnatorum, quàm crudelis es, & quàm inutilis.

2. **DEUM** nunquam intueri: igne infernali, cujus noster umbra est, æternum uri:
 omnis

omnis generis tormenta sine ulla respiratione aut consolatione, simul perpeti: Dæmones in oculis, furorem ac desperationem in animo semper habere, qualis vita!

3. Frendent infelices illi, tot à se neglectas obtinendæ salutis occasiones. Præteritorum gaudiorum ac voluptatum memoria, vehementissimè præiens eorum tormentum acuit. Nihil verò cruciat illos magis, quàm quòd suâ culpâ perditì, DEI recordationem excutere non possint.

*Descende vivens in infernum,
ex damnatis quære, quàm miser*

eorum sit status? quid eos illuc præcipites egerit? eorumque damnô disce DEUM timere, ac periculum, in quo versaris, formidare.

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante? Isaia 33.

Ardor gehennæ ardorem extinguit luxuriæ. S. Isidor Pelus.

EXERCITIUM IV.

De Æternitate Pœnarum inferni.

- I. **A**N potest ulteriùs divinus se rigor extendere, quàm, ut gaudia tam fluxa, suppliciis nunquam terminan-

ininandis castiget: Esse infelicem, quamdiu DEUS erit DEUS, heu quanta infelicitas! An non satis est, summus esse damnatorum cruciatus, ut esse oporteat etiam æternos! Unius aviculæ punctura, (quàm leve malum!) si duraret semper, evaderet intolerabile. Quid igitur futurum?

2. O! æternitas! æternitas! si damnatus totò funderet sæculò non nisi unicam lachrymulam, ubi tamen tot lachrymas effudisset, quot omnium fluviorum ac marium alveis implendis sufficerent, post tot annorum milliones non plùs

profecisset, ac si pœnarum æternitatem hodiè primùm inchoaret. Omnes àëris atomi, lit-
torum arenæ, sylvarum folia, animantium pili, numerando finiuntur : non decrevit æternitas, quantos, quantos annorum millions ab ea subtraheris.

3. Damnati non tantùm per omnem æternitatem acerbissimè cruciantur, sed eos ipsa cruciat singulîs momentis æternitas. Æternitas ipsis semper objicitur, in omnes eorum pœnas ingreditur; semper animò volvunt : quos patimur cruciatus, nunquam finientur. O ! cogitatio crudelis !

lis! O! status lamentabilis;
æternùm lugere, æternùm uri;
frendere æternùm, ac furere!
Ah, si hoc ita, velut dimo-
ti concipiunt, caperemus!

*Elice actum fidei, de pænarum
æternitate, quibûs peccatum mor-
tale vel unicum justitia divina
punit. Horrendum hominis ma-
lum est, infelicem æternitatem
non nisi per experientiam pro-
priam edoceri.*

Ibit homo in domum æter-
nitatis suæ. *Eccel: 12.*

Momentaneum quod dele-
stat; æternum quod cruciat.
S. Augustinus.

DIES TERTIUS.
EXERCITIUM I.

De horrore peccati.

1. **Q**uanta jactura est, Deum perdidisse! Se credunt infelices, qui, bonis ex se caducis, per litem, aut aliud infortunium exciderunt; quid erit igitur, infinitum bonum perdidisse? Infelix anima, quæ Deum amittit peccando! at infelicior, quæ cætera perditæ quærit, de solo DEO amisso non dolet.

2. O! peccatum, quàm es frequens inter homines, at quàm ignotum simul! Ludendo jocandóque te reum facis execrationis divinx: quàm ferius

rius est iste lusus, jocus quàm infacetus; DEUS etsi merus amor, odit peccatum infinitè; nec minùs peccatorem. Parum odisse, est parum mali velle: ad mortem odisse, est velle mortem: sed infinitè odisse, est sic odisse, ut nequeat comprehendi. Quid timebis tandem, obstinate, si horrendum istud DEI summè potentis odium non formides?

3. Spectaculum horrore plenissimum est, spectaculum montis Calvariæ. Interim animæ divinâ gratiâ spoliatae status horribilior est illa morientis in ligno catastrophâ. JESUS non moritur, nisi ut pec

catum extirpet. Plus abhorruit à peccato, quàm à supplicio.

Concipe verum de peccatis dolorem. Inter omnes jacturas, sola gratiæ jactura deflenda est, quia hæc unica per lachrymas resarciri potest.

Quem fructum habuistis in illis, in quibus nunc erubescitis? *Rom: 6.*

Væ animæ audaci, quæ speravit, si à te recessisset, se aliquid melius habituram.

S. Aug:

EX.

*EXERCITIUM II.**De fuga peccati venialis.*

I. **Q**uis poterit inire numerum venialium nozarum, in quas per omnem vitam incidisti? Credis, quòd ideo leves sint, quia multæ sunt? At nosti Theologorum esse sententiam, si mortales omnes unius jocosì mendaciosi beneficiò salvari possent, haud tamen probaturum esse DEUM, fieri malum intuitu nostro tam tenue, ut eveniat bonum tantum. Et tu propter nugas, respectus, & timores humanos bibis, velut aquam, iniquitatem?

2. Leves excessus sæpè sunt periculosi, sternūtque viam ad graviores, & denique ad exitium sempiternum. Nimiùm tibi ipsi præfidis, cùm putas te staturum in parvis, in grandia non prolapsurum. Non es constantior, nec sanctior Davide, quem levis aspectus in amores impuros, & eadem innocentis protraxit. Quamvis & hoc servile sit ingenium, vitare tantùm ea, quæ sub capitis pœna prohibentur, cùm filii vel minima vitent, quòd DEO ita gratum esse sciant.

3. Peccatum etiam leve non manet impunitum. Nisi pœnitens

nitens hac in vita lachrymâs.
DEUS judicans igne post hanc
vitam expiabit. Dic, quô pre-
tiô vivus exuri velles? Nul-
lô inquis. Et tamen huic te
periculo ob exigua sensuum
oblectamenta exponis? fervo-
rem imminuis, divinam tibi,
tuisque benedictionem sub-
trahis.

*Si sapias, nihil æstima parvum,
quô scis magnum, imò ter maxi-
mum, & optimum Deum offendi.*

Qui spernit modica, paula-
tim decidet. *Eccl. 15.*

Mens Deo dicata sic caveat
minora vitia, ut majora.

S. Bern:

*EXERCITIUM III.**De usu temporis.*

1. **U**Bi sunt dies vitæ tuæ, nunquid transierunt sicuti fumus, qui disparuit. Ex tot annis vitæ, mediam partem somno, tertiam negotiis, lusibus, vitiis dedimus, vix millesimam DEO. Tam brevis est hæc vita, quam tamen ita prodigimus, quasi vel nunquam illa finiretur, vel in ea nihil agendum restaret.

2. Pretium temporis novērunt, qui amiserunt. O! si damnatus epulo vel unicum haberet momentum, quàm illud impenderet fructuosè.

Ve-

Veniam Petrus, gratiam Paulus, Latro gloriam lucrati sunt tempore non multo. Tu nondinarum observas tempus accuratè, meritorum occasiones negligis. Erit fortè, cùm inducias flagitabis usque manè, sed tempus non erit ampliùs.

3. Ille dies non est optimè collocatus, quò negotia tua maximè promovisti, divitias plurimùm accumulâsti: sed ille, quò plús meriti comparâsti, DEO plenius satisfecisti. Sic age quâvis horâ, ut quid agas, rogatus, verè subdas: DEO, salutis, æternitati laboro.

Altè animo tuo imprime: Tempus

*pus omne, quod propter Deum
non impendis, esse perditum:
sed & consociis tuis otiosè con-
fabulāntibus inclama: Amici,
diem perdimus.*

Deus nemini dedit spatium
peccandi. *Eccl. 15.*

Vacat tibi, ut Philosophus
sis, non vacat tibi, ut Chri-
stianus sis. *S. Paulus.*

EXERCITIUM IV.

De usu Gratiarum.

I. **N**ULLAM habemus gra-
tiam, nisi quam san-
guinis sui pretiō nobis com-
paravit JESUS, & pro no-
bis à Patre petiit expiēns
in

in Cruce. Hinc datam è cælo cogitationem bonam negligere, piam inspirationem suffocare, est JESU Christi sanguinem proculcare, est mortis Domini fructum inutilem facere.

2. DEO sumus obstricti, non eas tantùm ob gratias, quas obtinuimus, sed & ob illas, quas elargitus esset, nisi posuissemus obicem. Lucente Sole si fenestras oppandimus, non ille radios à nobis, sed nos avertimus, in quorum libertate positum erat, iis uti.

3. Fortè plures anni sunt vicenâs, quibûs ad pium opus instigamur, & nondum oble-

qui-

quimur. Quamdiu scholam
S. Spiritûs frequentabimus
absque profectu? toties invi-
tamur promissis, minis urge-
mur: & præstamus nihil. Cre-
de mihi, exactus Creditor
est DEUS. Exiget abs te ta-
lenta cum fænore. Cur pecu-
niam Domini tui abscondis?

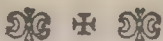
*Age gratias Spiritui Sancto,
pro omnibus; quas tibi largitus
est, gratiis. Pete veniam de ne-
glectis. Audi modo, quod sugge-
rit, & time, ne tibi toties surdo
nihil porro loquatur.*

Cui multum datum est, mul-
tum quæretur ab eo. *Luc. 12.*

Gratiam sequitur iudicium.

S. Basil.

DI-

DIES QUARTUS.

*EXERCITIUM I.**De usu Sacramentorum.*

1. **S**acramenta, canales sunt, per quos pretiosus sanguis, & merita Christi Domini ad nos devolvuntur. Scaturigines sunt gratiarum salutis nostræ maximè necessariarum. Qui Sacramentis abutitur, Christi merita reddit inania, sibi que salutem facit impossibilem.

2. Abuti Sacramentis, est eorum effectum per malam ad ea dispositionem impedire. Quanti causa timoris est, tot fecisse confessiones sine ulla
con-

conversione; Cibô Divino toties refectum esse, vitam nihilominus ducere brutalem! Christianus, qui semel dignè sacram Eucharistiam percipit, pares Martyrio subeundo vires accipit. Quid cogitas?

3. Quod maximè dolendum est, dum Christi Domini corpus absque vero peccatorum dolore suscipimus, iudicium nobis secundùm Pauli verba manducamus, & nostram, ut sic loquar, incorporamus damnationem. Quid ages, cùm erit reparatio facienda JESU Christi sanguini, toties indignis & sacrilegis cõunionibus profanato?

Con.

Considera, quinam sint defectus Confessionum & Communium tuarum, & confer cum dispositione sancta cujusdam animæ, sic ad ea mysteria se conferentis, velut iis perceptis subitò esset Judici sistenda.

Probet autem seipsum homo. I. Cor: II.

Pœnitentibus dico, quid prodest, quia humiliamini, si non mutamini. S. August:

EXERCITIUM II.

De Sacro.

- I. **S**ACrum, est repræsentatio
Sac renovatio Sacrificii
Crucis, fitque in templis quod-
tidie, quod in Calvaria factum
semel

semel. Nihil DEO gratiùs fecero, quàm ubi Divino huic Sacrificio adstitero. Ut verò interfim Christianè, Sacerdotis me intentionibus jungere meas oportebit, & DEO Patri Filium offerre, vel potiùs cor meum Christi cordi, unicè, simulque præsentare.

2. Deum singulis penè momentis offendimus, & pænas infinitas nostris promeremur criminibûs. Quomodo justitiæ Dei satisfiet, nisi Domini nostri cruciatus in supplementum offerimus? Omnes pænitentium austeritates, omnes Martyrum cruciatus, omnes miserorum afflictiones, vel minimum

nimum peccati debitum extinguere non possunt sine Crucis Sacrificio, cujus merita nobis per Missæ Sacrificium applicantur.

3. DEUS tot in mundo scelera pati non posset, nisi in medio Urbium perditissimarum toties Filium suum ad aras nostras immolatum cerneret. Hujus amandissimæ victimæ aspectus vibratum iustitiæ gladium inhibet. Si crimina nostra vindictam clamant, effusus JESU Christi sanguis misericordiam reposcit, & impetrat. DEI Filium sub hoc victimæ statu sæpius adoremus, & oblationes nostras

stras ei deferamus. Quàm nobis, & ipsi probrosum est, quòd toties in templis solus relinquatur, dum aulæ Principum mundanorum turmīs Procerū inundantur.

Statue sacrum audire quotidie, idq; cum omni debita Sacrificio tam augusto reverentia. Sic ad templum, velut ad Calvariam accede morienti Christo adstiturus.

In omni loco sacrificatur, & offertur Nomini meo oblatio munda. *Malach. 1.*

Tunc verò pro nobis hostia erit DEO, cū nosmetipsos hostiam fecerimus.

S. Gregor:

EX.

*EXERCITIUM III.**De Eleemosyna.*

I. **Q**Uàm Christo Domino sumus obligati, quòd nobis, occasionem sibi beneficiendi præbuerit, substitutis in sui locum pauperibûs. In Eucharistia est, ut adorationes nostras excipiat, seque fidelibus præbeat in cibum. Est in pauperibus, ut nostram commiserationem eliciat, & à fidelibus nutriatur. Beatus homo, qui Christo Eleemosynam donat; infelix, qui negat. Cani tuo præbes alimenta, JESUM crucias inedia? Quanta hæc injuria! barbaries quanta!

2. Quod Magnatibus impenditur, ut plurimum perditum est: quod DEO, nunquam. Omnia reddit cum fanore; liberaliter compensat etiam haustum frigidæ. Luxus, lusus, dissolutio, ingluvies mille domos redegit ad incitas; Eleemosyna nullam. Singularis ars est acquirendi bona, egenis benefacere.

3. In die judicij juxta mensuram & numerum Eleemosynarum judicabimur. Quid tot parci Eucliones accusationibus pauperum, Christi Judicis exprobrationibus respondebunt? Ite maledicti

in

in ignem æternum, quia elu-
rivi, & non dedistis mihi man-
ducare; nudus fui, & non me
cōperuistis, &c. Animus in
pauperes durus, est animus
reprobi: benignus in paupe-
res, prædestinati. Quid pote-
rit contra nos dicere Judex
noster, si vestes, panes, pecu-
nias nostras tuis in manibus
conspiciet? Non est, quod
Judicem formides, si causam
tuam pauperes egerint.

*Confidera, quem geras in ege-
no: animum? An velut Christi
Fratres, & membra aspicias, &
trades.*

*Ereueratur Domino, qui mi-
seretur pauperis Prov: 19.*

Date omnibus, ne, cui non dederitis, ipse sit Christus.

S. Aug:

EXERCITIUM IV.

De Exemplo.

I. **P**Lures animas malum exemplum damnavit, quàm omnes unquam sancti perduxerint ad salutem. Si pateret internus, vix una foret anima, quæ non huic, aut illi suam adscriberet damnationem. Jubenur inimicos diligere, cur animas nobis amicas occidimus? Qui usque adeò fuit infelix, ut animas DEI sanguine redemptas in damnationem pertraxerit,

non
s.
—
xerit, habet, quod meritò suæ
saluti timet. Quid à Christo
JESU sperare possumus, ubi,
quod tanti ei constitit, ipsi
præripuimus?

um
it,
cti
Si
fo-
c,
da-
ni-
no-
Qui
ut
m-
ca-
2. O! Patres & Matres, qui
parùm vivitis christianè! Præ-
staret unquam fuisse natos,
qui sunt è vobis liberi! Vi-
tam iis mortalem datis. & cri-
pitis immortalem? Quando
suam illi beatitudinem in die
judicii reposcent à vobis, quid
respondebitis?

3. Induamur Dominum no-
strum JESUM Christum: Ejus
Spiritus, regimen, virtutes,
vivendi norma in nobis agno-
scantur; ut ex intuitu nostri

nascatur ejus recordatio. Non
minùs fraternæ salutis per vi-
tam exemplarem, quàm per
scandalosam fraternæ damna-
tioni conducimus.

*Alverte, quid in te sit, quod
offensionem proximo præbere pos-
sit, & cave, ne criminum alieno-
rum pondere opprimaris, satis à
mo e propriorum gravatus.*

Væ homini, per quem scan-
dalum venit. *Matth: 8.*

Pro tantis reus, quantos se-
cum traxerit in reatum.

Salvianus.

DI-

DIES QUINTUS.

EXERCITIUM I.

De præsentia DEI.

I. **D**EUS ita me nunc aspi-
cit, ut si solus in mun-
do forem: Vel potius in me
residet, velut oculus infinitè
illuminatus, qui me observat
in omnibus, cui nihil non per-
spectum evadit. Eâdem me
visione videt, quâ semetipsum
comprehendit, tamque forti
ac intentâ mentis applicatio-
ne fertur ad me observandum,
& funditùs perspiciendum,
quasi cessaret à propria sui
contemplatione. Hoc ego cre-
do, & Deum ita in me præ-
sentem & agentem adoro. 2.

2. Millies mihi probrosius est, si peccata mea divinis oculis appareant, quàm si mundo universo palàm exponerentur aspicienda. Velléne coram famulo patrare, quod in Regis Regum conspectu facere non erubescis? Quæ cæcitas! adedè mundi oculos horrere, & Divinos tam parùm vereri?

3. Omnes noctis tenebræ non sunt adedè densæ, ut nos oculo Divino tegant. Loca desertissima, recessus obscurissimi divina pleni sunt Majestate. Frustrà hominum consortia fugiuntur & oculi. Ubiquè DEUS reperitur.

Eni-

Enitere DEI præsentis memoriam animo tuo semper impressam habere. Remedium est contra peccata præsentissimum: DEUS me videt. Hoc sufficit, ut dum fervet passio cohibeamur.

Oculi mei semper ad Dominum. Psal. 24.

Si peccare vis, quare ubi non te videat DEUS, & fac quod vis. S. August:

EXERCITIUM II.

De confidentia in Deum.

- I. **H**omo confidit sanitatem suam medico, litatem advocato, vitamque, si cæcus sit, puero vel cani. Et

C4 erit

erit difficile nobis nostra committere DEO?

2. Providentia Divina formicas etiam & culices alit, & tegit, cur formident animæ ad Imaginem DEI creatæ, & Christi JESU sanguine redemptæ? DEUS paganos, sui ignaros, nutrit: gratiis cumulat, erga Sacrosanctum Nomen suum blasphemos; Quid pro Christianis se honorantibus, atque amantibus non faciet?

3. Res nostræ multò meliùs in DEI manibus, quàm in nostris sunt positæ. Illum finamus agere, Pater est. Efficiet ingens ejus erga filios amor, ut ubique nobis consulat. Nobis

his suam adstipulatus est protectionem, verbô non deerit. Cælum prius & terra peribunt, quàm DEUS hominem in se confidentem perire sinat.

Examina Cor tuum, an Christi meritis & Divinæ bonitati sine metu confidat.

DEUS meus es tu: in manibus tuis fortes meæ. *Ps. 30.*

Projce te in eum: non se subtrahet, ut cadas. *S. Aug:*

EXERCITIUM III.

De diffidentia sui.

- I. **N**ihil habet homo seipso
timendum magis. In
firmitas propria plùs ei timo-
ris,

ris, quàm omnes infernæ potestates incutere debent. U. ô verbô, u. ô suspiriô, unô aspectû prosterne potes. Adam peccavit: Salomon DEI oblitus est: S. Petrus Christum Dominum abnegavit. Quid aru idinibus fiet, si cedros minimus venti flatus terræ aliliat?

2. Homo sæpissimè non lassitus vincitur: Nostræ passionēs, nostriq̃ sensus omni momentô in nos conspirant. Ipsum cor nostrum est inimicorum omnium maximè damnosum. Qui persecutionibûs prosterne non poterant, in deserto suâ sponte lapsi sunt.

Post-

Postquam tyranos & dæmones vicerant, suis cupiditatibus succubuerunt. Cave, ne tibi-
metipsi nimium blandiaris.

3. Sanctissimi Viri ad primam de rebus animæ suæ considerationem intremuere. Auditi sunt frequenter suspirare Anachoretæ, ac pœnitentes in hora mortis, de formidandis iustitiæ divinæ decretis, quid essent, aut quid esse possent ignari, cum metu & tremore suam operabantur salutem. Unicum momentum potest sanctum in reprobum convertere.

Itaque dic cum S. Philippo Nerio; Domine, cave tibi à me

*hodie, nam si me mihi relinquant, te
prodant. Prævide occasiones, eas-
que periculo maximè obnoxias
puta, à quibus nihil tibi timen-
dum arbitraris.*

*Qui se existimat stare, vi-
deat, ne cadat. 1. Cor. 19.*

*Quamvis sis in tuto, noli
esse securus. 3. Aug.*

EXERCITIUM IV.

De respectibus humanis.

I. **M**ellius loquitur? sine
loqui, & obloqui:
Sunt tamen discursus, quò mi-
nus sapias, efficere non de-
beat. At, quid dicent homi-
nes? Diceris Deum præ ho-
mini-

minibus timere: Etiam solutissima vitæ mortales te clam æstimabunt & sibi dicent: hoc te meritò facere. Porro quid interest, quæ de te dicantur: dummodo satisfeceris officio tuo, nec DEUS aliud à te requirat.

2. Quale dedecus est! Erubescere Evangelium, & ejus sequelam sibi ducere pudori! Honorari credimur, cum gentilitios Principum colores gestamus, & insignia Christi palàm ferre verecundamur? Viliissimi artifices tui faciunt operis professionem publicam, & Christianus pudet videri Christianos? Qui Filium DEI coram

ram hominibus erubuerit confiteri, erubescet & illum ipse confiteri coram Patre suo.

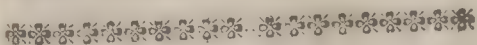
3. Et verò, Sanctissime JESU, erubescendum aliquid sit in te? Numquid infame tuum est nomen? aut probrosum, Maximas tuas, & exempla tua consecrari? Gloriantur impii se blasphemos, commessatores, impudicos esse, te hominem esse frugi pudebit? Quidquid frendeat mundus & Erebus, honestissimus est is mundo, qui DEO fidelissimè servit, & qui apertissimam altissimamque facit eidem serviendi professionem.

Pete à te ipso : an illud mundi
di

n- di phantasma te non absterreat
se ab officio hominis Christiani?

E- Non erubescō Evangelii-
fit um: *Rom. 1.*

u- Quid times fronti tuæ, quam
o- signo crucis armati? *S. Aug:*

DIES SEXTUS.

EXERCITIUM I.

De amore Dei.

1. **D**EUS ita dilexit nos, ut
Filiū suū unige-
nitū daret. Si quid habuif-
set melius, dedisset. Nun-
quid sat carū emitur amor
noster, si hōc ematur pretiō?
Finita bonitas sui amorem
provocat! non amavero infi-
nitam?

nitam? Ah! an quia est infinita, desinit esse amore digna?

2. DEUS meum repolcit amorem; Estne mandatum nimis rigidum, venustatem infinitè amabilem diligere? flagitat ut amem ex toto corde; Pro tanto DEO, tam vile cor rependere, an existimas iniquum? sed qui dicit totum, nihil excipit: quamlibet partem dederim, nisi totum donavero, nihil do.

3. Si finire posset æternitas, etiam dæmonum judiciô, inferni penis emi posset gratia Dei amandi. Nullus damnatorum est, qui se beatum non existimaret, si post innumera dolo-

fi- dolorum sæcula, unicum amo-
na? ris actum posset elicere. Po-
cit tes, si velis, & nullo quidem
ni- dolore Deum amare toties.
fi- Id posse, & non facere, ma-
i- lum est inferno majus.

Abjice omnem amorem alium
or ab amore DEI, quamque potes
i- intensissimè & sæpissimè Deum di-
lige super omnia.

Si charitatem non habuero,
nihil sum. 1. Cor. 13.

Si amare pigebat, redama-
re non pigeat. S. Aug.

EXERCITIUM II.

De amore Christi.

- i. **N**ihil unquam tanti con-
stitit, quanti anima
mea,

mea, cujus pretium fuit vita divina. Infernum promeritus fueram: Dæmon, & omnes creaturæ meorum criminum vindictam exposcebant: Nihil exaudivit DEUS, quàm Cor JESU, quod pro me gratiam flagitabat, & ne flagitaret gratis, pro me redimendo guttas omnes sanguinis effundebat. Unde, licet DEI Creatoris mei non essem, forem tamen JESU Christi Redemptoris mei. Minimum, quod præstare teneor, est, ut acceptæ gratiæ gratus existã, si vitam pro vita non rependero, amorem saltem amorì referam.

2. Dum cani os exlucum porrigo, pro bono tam futili suum mihi reddit obsequium, fidelitatem & custodiam. JESUS Christus sua merita, gratias suas, suum etiam sanguinem mihi largitus est, & etiamnum sine affectu perduro! Disce ingrata anima, disce, vel à bestia tui partes officii: Canis tuus, judex tuus est, & instructor: Cujus, si ductum non sequeris, non ratione tantum, sed etiam sensu cares.

3. Amicis cæteris animum fat facilem ostendimus, eorum in nos officia mutuis obsequiis non demereri, minùs urba-

urbanum ducimus. Solus igitur Christus erit, qui nos induratos & ingratos experietur? Et quis amicorum nostrorum pro nobis crucifixus est?

Pete Christi amorem ab ipso Christo, qui nequit amari sine sua gratia.

Si quis non amat Dominum nostrum JESUM Christum, anathema sit. 1. Cor: 16.

Si totum me debeo, pro me facto, quid addam pro refecto, & refecto hōc modō.

S. Bern:

EX-

*EXERCITIUM III.**De amore Proximi.*

1. **Q**ui proximum verè non amat, nec Deum amat verè. Quidquid egerimus boni, nihil egimus, si non amavimus fratres nostros. Ipsum martyrium sinè dilectione proximi DEUS averſatur.

2. Hoc est mandatum meum, aiebat JESUS, ut sicut ego dilexi vos, ita & vos invicem diligatis. Licet in homine nihil esset amore dignum, nisi quòd à Christo fuerit dilectus, nonne sufficeret, ut eum amares ex corde. Delicatus fuero, si id amare non possum, quod Salvator meus plus seipſo dilexit.

3. An sic omnes diligo, sicut dilexit me JESUS? ut pro singulis, etiam infimæ sortis hominibus, paratus sim fortunas & vitam profundere? O! raram in Christi fidelibus pietatem? & tamen hæc est Christi, ac verorum Christianorum pietas.

Excita in te affectus teneros erga eum, quem tam tenere JESUS amavit, propone, nihil agere, quod lædat proximi charitatem.

Qui diligit proximum, legem implevit. *Rom: 13.*

Dilectio sola discernit inter filios Dei, & filios diaboli. *S. August:*

EX.

EXERCITIUM IV.

De amore Inimicorum.

1. **C**hristianæ Fidei tam est propria charitas, ut & inimicos diligere teneamur JESUS Christus & præceptum dedit & exemplum. DEUS est, qui præcipit, & paremus inviti? DEUS suæ mortis ignominiam & diritatem tortoribus dimittit, & nos fratribus nostris leves injuriolas remittere non poterimus?

2. Dimittite, & dimittetur vobis. Non parcenti non parceret DEUS. Christianus, qui vindictam spirat, quoties Orationem Dominicam recitat, toties ore se proprio condemnat.

mnat. Vel amandi nobis sunt inimici nostri, v l nec ipsi nobis odio habendi.

3. Duo Christiani odiō sese invicem insecutantes, non videntur ejusdem esse religionis. Quomodo enim easdem aras accedant, eundem cibum manducent, idem calum & eundem sperent æternitatē, qui se mutuō nec ferre, nec aspicere possunt. Solos daemones odisse licet, & non est, nisi damnatorum mutuīs sese odiis conficere. Vindictæ spiritus, malignorum spirituum character est.

Quam ergo indignum est homine Christiano, odisse, & persequi eum, pro quo Christus mortuus est?

Qui

Qui odit fratrem suum, homicida est. 1. *Joan:* 3.

Vindicari vis Christianus? nondum vindicatus est Christus. S. *August:*

DIES SEPTIMUS.

EXERCITIUM 1.

De imitatione Salvatoris nostri.

1. PRIMUS homo periiit, quòd Dei similitudinem affectaret: Modò salvari nemo potest, nisi Filio Dei similis evadat. Ex quo Deus homo factus est, exemplar vitæ se nobis exhibet, cui nostram conformemus. Christus prædesti-

destinatorum Caput est. Re-
 probus est omnis, qui non est
 ei similis.

2. Mundi novitates tantâ
 curâ inquiruntur: in Christi
 vitam nulla fit reflexio. Suo-
 rum Principum mores etiam
 fædos æmulantur aulici, suo-
 rum præceptorum defectus
 imbibunt discipuli. An un-
 quam Christi Domini mei,
 Magistri mei virtutes imitari
 seridè cogitavi! Proh pudor!
 me nec pedem movisse, ut
 ejus vestigia sequerèr! Quàm
 triumphat Dæmon, se plures
 habere asseclas, quos perdat,
 quàm Christus sequaces nu-
 meret, quos coronet!

3. Quid

Re: 3. Quid dicam in die no-
est vltimo, cum Christo exem-
plari conferetur imago vitæ,
intā quam pinxi? ubi ejus humi-
ritas meo fastui, ejus vulne-
ra meis voluptatibus, ejus
mansuetudo meis furiis op-
ponētur? Ah! quale monstrum
Christianus abique Christi mo-
ribus! Baptizatus, & Damo-
ni, nisi mancipium! sub crucis ve-
ari xillo carnis affecla! Vel igi-
tur & baptismo tuo & Chri-
stianæ professioni abrenuntia,
vel etiam tuam, vitæ Christi
Salvatoris conformem redde.
Aut nomen muta, aut mores.

*Putasne, quod ex actionibus
tuis Christi discipulus agnosci pos-*

sis? Ubi vestigium aliquod in
te Filii Dei relucet?

Magister, sequar te, quo-
cunque iëris. *Math. 8.*

Sinè causa sum Christianus,
si Christum non sequor. *S. Ber.*

EXERCITIUM II.

De pietate erga B. Virginem.

I. **M**eritò mihi cor è fibris
evulsero, si geram il-
lud erga Mariam. indevotum.
Quisquis illam non amat, nec
vivere meretur, nec amare
quidquam. Non potuit Deus
puram creaturam hâc melio-
rem condere. Dei Mater est,
ut possit; Tua Mater est, ut

velit

in velit tibi prodesse. Quin igitur salutas, obsecras, veneraris, diligis Mariam?

2. Si sensus omnis, omnis ardor pietatis, quod DEUS avertat,) in me refrixerit, amoris tamen in Mariam scintillas fovere conntar: Scio fore, ut illius ope conversionis veræ gratiam consequar. In omnibus periculis, persecutionibus, tentationibus, sub tutum præsidium confugiam, o! Maria: Licet propè stygi immerfus, in te sperabo, Regina cæli. Perire non potest, qui brachiis tuis immoritur.

3. Ut te tibi monstret Matrem, exhibe te filium. Ille

usus Officii Mariani laudatissimus apud multos defloruit; Corollæ rosarum Marianarum serè tantum in manibus illiteratorum circumferuntur. Ita Christianus, cum DEUS moriens suam Matrem commendavit, recipit in sua. Tunc te perditum arbitrabor, cum Mariæ servire desieris.

Consecra te totum de novo Mariæ, ejusque servitio mancipatus, dic ex animo;

Dominare tu nostri, & Filius tuus. *Jud. 8.*

MARIA! O! Nomen, sub quo nemini desperandum.

S. August.

EX-

*EXERCITIUM III.**De imitatione Sanctorum.*

I. **P**Ræter duo Lumina-
ria magna JESUM & MA-
RIAM, DEUS tot Sanctos,
quorū stellas in mundo posu-
it, ut essent tibi viæ duces,
ac comites ad terram sanctam.
An attendis? an sequeris? la-
pidati sunt, secti sunt, tenta-
ti sunt, in occisione gladii
mortui sunt. En quanta ab
aliis passi! circuiērunt in me-
lotis, egentes, afflicti. Et quan-
tam sibimetipsis vim intule-
rint, ut pervenirent ad san-
ctitatem! Tu sanctus esse vis
sinè labore, sinè dolore, nullò

negotiô tuô, per solam DEUS
gratiam. Si v

2. Sancti fuerunt ex eadem
massa, qua nos sumus. Elias mis
erat homo similis nobis, passio
sibiis, sed & multi primûm
peccatores, Matthæi, Magda
lenæ: periculis peccandi pro
ximis expositi, temptationibûs
Infernâs externâsque fatigati
Quales nihilominus per cõo
perationem cum Dei gratia
evalerunt? Tu quem te futu
rum speres, sic agendo ut agis
amulare charismata meliora.
Quantumvis infirma sit natu
ra, gratia Domini confortabit
eam.

3. Nemo repentè fit sanctus. &c

Suos

DE Suos habet gradus perfectio,
Si volare non potes ad ardua
lenire tamen potes à mini-
liam mis ad majora; si quot men-
passions unum exscinderes vi-
um tium, unam animo virtutem
da insereres, sub anni finem jam
ro fores inter exempla. Quid a-
bùs liud abs te postulant Patroni
ati menstrui? quorum sanctimo-
Dó- niam mirari potes, imitari
tia debes.

*Vitas Sanctorum diligenter
evolve, illorumque mores in te ef-
finge. Patrocinium item eorum
assidue implora, ut habeas eos in
necessitatibus amicos.*

Imitatores mei estote, sicut
& ego Christi. 1. Cor: 4.

Quod potuerunt isti & ista, tu non poteris? *S. August.*

EXERCITIUM IV.

De Paradiso.

1. **P**ARADISUS O! magnum nomen! qui Paradisum nominat, dicit exterminationem omnium malorum, bonorum omnium congregationem, specimen magnificentiæ Dei, pretium sanguinis Christi, expletionem omnium humani cordis desideriorum, & his omnibus majora. Nunquid eò anhelas? Nisi videro conatus tuos, nō credam.

2. **DEUM** intueri clarè;
sicut

ista, sicut est in se, in gloria sua :
Deum amare sinè mensura, &
modò : Deum possidere sinè
metu jacturæ, hoc est, quod
spero. Ah ! quatuor tantum
restant peregrinationis meæ
dies, & tunc morabor æter-
num cum eo, quem diligit
cor meum !

3. Quid refert, ubi tandem
& quomodo his in terris simus,
dummodo per totam æterni-
tatem in gloria cum JESU &
MARIA simus ; poterone ju-
& re conqueri, quòd felicitas
infinita non sinè laboris pre-
tio mihi vendatur ! Tot Mar-
tyres suo sanguine cælum e-
mérunt, & crediderunt inte-

reâ, se gratis accepisse: Ah!
felix æternitas! si saperent ho-
mines, & intelligerēt te! quàm
lorderet illis terra!

*Excita magnum in te beati-
tudinis acquirendæ desiderium.
Cogitans de Paradiso, nihil in
mundo vel admiraberis, vel ti-
mebis.*

Satiabor, cū apparuerit
gloria tua. *Psal. 16.*

Si labor terret, merces in-
vitet. *S. Ber:*

DIES OCTAVUS.

EXERCITIUM I.

De malis t. lerandis.

1. **I**mitatores Christi non sumus, ut diffuamus gaudiis opibus abundemus. Si sic vivendum erat, relinquendus fuerat mundus, ut antè sub imperio passionum & opinionum. Christiana lex, & vita mortificationem docet & penitentiam. Qui crucem non amat, fidei renuntiet.

2. Quid ait Evangelium? Beati qui lugent. Væ vobis qui ridetis in hoc mundo, pleni solatiis terrenis. Hæc est lingua Spiritus Sancti, quæ multis

multis barbara videtur, & in sola Canada ac Japonia intelligitur: Ubi fideles ad Martyrium festinant. Articulus pœnarum lacrâ paginâ vix non expungendus est in Europa. Credimulne felicitatem hujus vitæ consiliter in lachrymis, & miseros esse divites, potentes, &c.? Profectò sic obligaris ad hoc credendum, velut ad quidvis aliud.

3. Oportuit pati Christum, & ita intrare in gloriam suam. Omnes Sancti per viam Crucis, per doloris tramitem ad cælum pervenerunt. Sperâsne gratis id tibi donandum, quod Dei Filio, ejusque Sanctis tantum ste-

ti stetit? Crux electorum est nota. Per spineam Coronam, aurea obtinetur. Reprobus est omnis impatiens. Patiendum est vel in altera vita. O! Domine! Hic ure, hic seca, dummodò in æternum parcas.

*Adora Christum Crucifixum,
& ab eo patientiæ virtutem exora.
Si compassus ei fueris, conregnabis.*

Qui non bajulat crucem suam, non est me dignus.

Luc. 14.

Pudeat sub spinoso Capite membrum esse delicatum.

S. Bern:

EXERCITIUM II.

De fervore in agendis bonis.

1. **O** ! Si tantô flagrarem zêlô salutis meæ, quantô flagrat ipse DEUS ! Qui nihil agit extra te, nisi propter nostram salutem. Omnia Divini cordis desideria, sollicitudines, ordinationes eò collimant. Confundere anima tepida, tuæ salutis incuria.

2. Age, quod agis. Opus Dei est : maledictus es, si facias negligenter. Dominum contemnit famulus, qui servit deside manu, averso vultu. An vilis merces est, quam spondet operariis ? An solve-

re

re non vult, aut non potest?

DEO laboras tanto, tamque
fidei Domino! imò tibi labo-
ras. Si parum feminas, parum
& metes.

3. Unum opus pro DEI glo-
ria factum, omnium Hero-
um præclaris facinoribus præ-
valet. Si vanitati tantò insu-
damus studiò, quantum dabi-
mus æternitati? Vide man-
cipia dæmonis, filios hujus
seculi, si labori parcunt, si ce-
dunt ulli difficultati, si que-
runtur de sudore, quò gra-
tiam Principis; opes, aut ho-
nores lucrati sunt, & forè
cum illis inferni pænas! An
viliior dæmone Christus JE-
SUS?

SUS? An cælum infernò post-
ponitur? Ah! infernus post-
hac meum erit gymnasium:
Sic amabo DEUM, ut eum
odit dæmon: ita DEO servi-
am, uti mundo servitur, &
dæmoni. Verè non est nimium.

*Perpende tuas actiones, in qui-
bus maximè tepidus es, & exci-
ta te facta reflexione ad primum
fervorem, quo servire DEO ca-
peras aliquando.*

Spiritu ferventes, Domino
servientes. *Rom. 12.*

Quales impetus habebas ad
mundum, tales habeas ad Ar-
tificem mundi. *S. Aug.*

EX-

*EXERCITIUM III.**De Conformatione voluntatis
cum Divina.*

1. **O**ptima fortuna creaturæ rationalis est, velle, quod ejus Creator vult. Anima, quæ non vult, quod vult DEUS, sibi nimium arrogat, DEO plurimum derogat. Velle, ut sit alius rerum status, aut cursus, est velle, ut DEUS non sit Dominus. Quidquid contingit, DEO sic disponente contingit. An non æquum est, approbare, quidquid infinita Sapientia ordinat seu constituit.

2. Nihil ex divina voluntate

tate mihi accidit, quod non sit in bonum meum. Et licet ipse DEUS pugionem in caedem meam dirigeret, scio manum ejus ex amore Paterno dirigi. Quid eam timeo, qui me diligit? Quid de frigore aut aestu conquerar, de morbo, aut bello, de fortunis, aut agris direptis? hæc omnia naturam & nomen mutant, dum per manus Divinas transeunt. Mala tibi videntur, quia nec causas eorum intelligis, nec prævides eventum. Permite navi cursum, quem tenet, licet in ea remos trahas: est, qui ad clavum sedeat, omnibusque provideat Naucherus DEUS.

3. Ne postules ea, quæ sunt,
tuô fieri arbitrio. Amor pro-
prius tuum dementat judi-
cium, ut velis tui causâ muta-
ri ordinem Universi à DEO
tam sapienter dispositum. Tu
tibi vitam exoptas, at qui
hæreditati tuæ inhiant, mor-
tem tibi, sibi que convenien-
torem esse judicant. Miles
bella, Cives pacem flagitabunt:
Nauta ventos, Colonus So-
lem inclamabit; Quis tot li-
tibus, & abeuntibus in con-
traria judiciis finem & mo-
dum ponet, nisi solus DEUS?
Attende potius mentem ad ea,
quæ tui sunt arbitrii, & hæc,
si lapis, emenda: Dementia
est,

est, velle componere, quæ non
sunt penes te.

*Abrenuntia propriæ voluntati;
Et ora DEUM, ut ejus volun-
tas in te semper perficiatur.*

Ita Pater, quia sic placitum
fuit ante te. *Matth: ii.*

Ille placet DEO, cui pla-
cet DEUS. *S. August:*

EXERCITIUM IV.

*De quietâ cujusque perseverantia
in suo statu.*

1. **N**umquam arridet id,
quod sumus: Semper
alii esse desideramus. Vir fæ-
minas somniat feliciores; fæ-
mina viros: Maritus de con-
jugio conqueritur; Clericus de

non de Cælibatu; Religiosus in
sæculo facilius, sæcularis com-
modius in Religione salutem
se suam curaturum arbitratur.
Nempe obmurmuramus, &
magis solliciti sumus, quid
agamus: quàm, ut benè aga-
mus. Quis erit in rebus crea-
tis ordo, quæ stabilitas, si sem-
per id fiant homines, quod
esse volunt? Aut unde jus
majus habes præ cæteris, ut
solus fias, quod esse vis?

2. Gratus est DEO, qui fa-
cit, quod pro sua conditione
potest, ac debet. Quis tibi
persuasit, orando tantum nos
servire DEO? Quisque suum
habet officium: nec à sæcu-
lari

lari DEUS exigit vitam religiosam, nec à mendico divitiarum elemosynas. Temerè jactas in alio te statu futurum perfectiorem, cum nescias, quas inibi tentationes demon, quas caro tricas, loci, superiores, subditi, molestias tibi sint obvoluturi, ex quibus totus status alteratur. Status, in quo positus es, à DEO praevisus, est tibi commodissimus omnium ad salutem: quem si non assequeris, ex te perditio tua est. Dic igitur cum Thoma Kemp: Domine, da quod vis, & quantum vis, & quando vis; Tu scis quod melius est.

3. Si conditione mea contentus vivo, cur tædet opera huic convenientia exhibere? Cur non ago, quæ agenda sunt? quid de molestia statui meo annexa conqueror? non esset prudens faber, qui de fuligine conqueritur: imprudentior æger, qui dolores ægri fert: pauper, qui se contemni, affigi lamentatur: minus ingeniosus, qui se rideri, non applicari ejulat: hæc tuæ conditionis sunt onera. Si robore, divitiis, ingenio præcelleres, non haberes hæc incommoda, sed alia majora, quibus modò exemptus vivis. Commite rem DEO, vi-

E

rili-

riliter age & iustine Dominum
dispensantem talenta prout
vult, & cui vult.

*Persiste in statu, & omite
querelas, quibus te turbas & alios,
memor verborum D. Pauli.*

Unusquisque, in qua voca-
tione vocatus est, in ea per-
maneat. 1. Cor: 7.

Sufficis tu DEO, sufficiat
tibi DEUS; Homo, cujus
DEUS est, quid amplius que-
rit. S. Cyprianus.

F I N I S.

IN.

I N D E X

Dierum & Exercitiorum.

Dies I.

Exercitia.

I. De Fide.	-	5
II. De fine hominis.	-	8
III. De cura salutis.	-	10
IV. De non differenda conversione.	-	14

Dies II.

Exercitia.

I. De Morte.	-	18
II. De Iudicio Extremo.	-	19
III. De Inferno.	-	24
IV. De Aeternitate penarū inferni.	-	26

Dies III.

Exercitia.

I. De horrore peccati.	-	30
II. De fuga peccati venialis.	-	33
III. De usu temporis.	-	36
IV. De usu gratiarum.	-	38

Dies IV.

Exercitia.

I. De usu Sacramentorum.	-	41

II. De Sacro.	-	41	I.
III. De Eleemosyna.	-	41	II.
IV. De Exemplo.	-	51	III.

Dies V.

Exercitia.

I. De Praesentia Dei.	-	58	IV.
II. De Confidentia in Deum.	-	58	Ali
III. De diffidentia sui.	-	58	
IV. De Respectibus humanis.	-	61	

Dies VI.

Exercitia.

I. De Amore Dei.	-	63	1.
II. De Amore Christi.	-	65	2.
III. De amore Proximi.	-	69	3.
IV. De amore Inimicorum.	-	71	4.

Dies VII.

Exercitia.

I. De Imitatione Salvatoris nostri.	71	7.
II. De Pietate erga B. Virginem.	76	8.
III. De Imitatione Sanctorum.	79	9.
IV. De Passio.	81	10.

Dies VIII.

Exercitia.

I. De

12

43	I. De malis tolerandis.	-	85
47	II. De fervore in agendis bonis.	-	88
50	III. De conformatione voluntatis cum Divina.	- -	91
53	IV. De quiete cuiusque perseveran- tia in suo statu.	-	94

Alia Distributio Horum Exercitiorum
per dies integri Mensis.

Exercitium Preparatorium.

De Fide. 5

Die

63	1. De fine hominis.	- -	8
65	2. De cura salutis.	- .	10
69	3. De non differenda conversione.	-	14
71	4. De Morte.	-	18
	5. De Iudicio extremo.	- .	21
73	6. De Inferno.	- -	24
m. 76	7. De aeternitate Penarum inferni.	-	26
79	8. De horrore peccati.	-	30
81	9. De fuga peccati venialis.	-	33
	10. De usu temporis.	-	36
	11. De usu Gratiarum.	-	38
De	12. De usu Sacramentorum.	-	41

13.	De Sacro.	-	43
14.	De Eleemosyna.	- -	47
15.	De Exemplo.	-	50
16.	De Prasentia Dei.		53
17.	De Confidentia in Deum.		55
18.	De diffidentia sui.		57
19.	De Respectibus humanis.		60
20.	De Amore Dei.	-	63
21.	De Amore Christi.	-	65
22.	De Amore Proximi.	-	69
23.	De Amore Inimicorum.	-	71
24.	De Imitatione Salvatoris.		73
25.	De Pietate erga B. Virginem.		76
26.	De Imitatione Sanctorum.		79
27.	De Paradiso.	-	82
28.	De malis tolerandis.	-	85
29.	De fervore in agendis bonis.		88
30.	De Conformatione voluntatis cum Divina.	- -	91
31.	De Quicta cuiusque perseveran- tia in statu suo.	-	94

43
- 47
50
53
55
57
60
63
65
69
- 71
73
em. 76
79
82
- 85
is. 88
tatis
- 91
ran-
94

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025029

